

Arrest

nr. 218 731 van 25 maart 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. BOYAERT
Massenetlaan 2/12
1190 VORST

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 2 januari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 december 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 8 januari 2019 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 februari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 maart 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. BOYAERT en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Nigeriaanse nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Igbo etnie.

U diende een eerste verzoek om internationale bescherming in op 11 oktober 2012.

U verklaarde in kader van dit eerste verzoek van 1995 tot 2002 in Benin gewoond te hebben, van 2002 tot 2003 in Togo en van 2003 tot januari 2011 in Nigeria. Omwille van problemen met Ikechi, de echtgenote van uw broer Michael, en haar familie, verlaat u Nigeria in januari 2011. U verblijft tot 6 oktober 2012 in Togo. Ter staving van uw verzoek, legde u volgende documenten neer: uw paspoort met een Frans visum, een consulaire kaart van de Nigeriaanse ambassade in Togo, een verblijfskaart uit Togo, een aanbevelingsbrief, een kopie van een oordeel van een traditionele rechtbank, een brief van de dorpsgemeenschap aan Isaac Iro Mark, een kopie van een brief van uw advocaat, een medisch attest uit Togo, een reisbijstandsverzekering, gegevens betreffende de bankrekening van het bedrijf Dukés Merchandise en een kopie van de Belgische identiteitskaart van uw broer N. M. A..

Op 21 februari 2013 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd immers geen geloof gehecht aan uw asielmotieven. U diende een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (verder RVV), maar deze bevestigde via arrest op 31 mei 2013 de beslissing van het CGVS (arrestnr. 104.068). U diende geen beroep in tegen deze beslissing.

U keerde niet terug naar uw land van herkomst.

Op 5 april 2018 dient u een tweede verzoek in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ). U verklaart dat u in 2015 in België lid geworden bent van IPOB (Indigenous People of Biafra) en dat u om deze reden vreest gedood te worden door de autoriteiten. U verklaart eveneens dat u omwille van uw politiek engagement voor de onafhankelijkheidsstrijd van de Biafra-regio in 2001 reeds problemen had met de Nigeriaanse ambassadeur te Cotonou, Togo. Op 11 september 2018 werd uw verzoek ontvankelijk verklaard door het CGVS.

Voor het CGVS verklaart u in de periode 2000-2001 bij MASSOB (Movement for the Actualization of the Sovereign State of Biafra) gegaan te zijn. In 2006 verlaat u MASSOB omdat de leider smeergeld van de overheid aangenomen heeft. In 2009 of 2010 verneemt u dat Ndamdi Kalu een nieuwe organisatie zal oprichten die zich zal inzetten voor de onafhankelijkheid van Biafra, nl. IPOB. In 2015 wordt u zelf lid van deze organisatie. U wordt al snel coördinator van de zone Brussel. U verklaart eveneens dat de school (in Nigeria) van uw zoon D. aangevallen werd in september 2018. Uw dochter werd in 2013 ontvoerd en verkracht door soldaten van het Nigeriaanse leger.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: uw paspoort, een document "maternity leave" (dd. 17/03/2014), brieven van de Human Rights Writers' Association of Nigeria (verder HURIWA) (dd. 19/02/2014, 27/04/2018, 25/09/2018), een brief van de Belgische ambassade te Nigeria (dd. 28/02/2014), brieven van IPOB (dd. 08/01/2018, 09/04/2018, 24/03/2016), rekeninguittreksels, meerdere prints van uw commentaren op facebook, een print van facebook van een post van N. N., een foto genomen tijdens een bijeenkomst van IPOB, algemene informatie omtrent de Igbo, documenten m.b.t. uw aanvraag tot regularisatie o.b.v. art. 9 ter, medische attesten (dd. 15/11/2016, 09/08/2018).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratief dossier, stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

Ten eerste blijkt dat u nogmaals de problemen aanhaalt met Ikechi, de vrouw van uw broer Michael (notities van het verslag van het persoonlijk onderhoud dd. 01/10/2018 (verder notities CGVS), p. 7). U kon i.k.v. uw eerste verzoek om internationale bescherming de problemen met uw schoonzus en haar familie niet aannemelijk maken.

Deze problemen werden door de RVV eveneens niet aannemelijk bevonden. U haalt in onderhavig verzoek geen elementen aan die een ander licht werpen op deze beoordeling.

Ten tweede verklaart u in kader van het huidige verzoek dat u **in 2002 reeds problemen had met de Nigeriaanse ambassadeur in Cotonou, Benin, omdat u een vrijheidsstrijder voor Biafra was** (notities CGVS, p. 5).

U maakt het echter niet aannemelijk dat u problemen heeft gehad met een Nigeriaanse ambassadeur in Cotonou, Benin. In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming maakt u immers **geen enkel gewag van enige problemen met een ambassadeur of problemen omwille van uw strijd voor de Biafraanse onafhankelijkheid** (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 01/02/2012). In kader van de huidige procedure, verklaart u nochtans "het grote probleem is de Nigeriaanse overheid en de ambassadeur die me willen doden" (notities CGVS, p. 7). De brief van Mazi Okwunna Agbanyim, de Europese vertegenwoordiger van IPOB, die u i.k.v. de huidige procedure neerlegt, stelt dat u al verwickeld was in de onafhankelijkheidsstrijd voor u Biafraland verliet om te ontkomen aan arrestatie of moord door de Nigeriaanse veiligheidsdiensten. Tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd waarom u i.k.v. uw eerste verzoek nergens vermeld heeft dat u problemen had met een ambassadeur, verklaart u dat wel gezegd te hebben, maar dat ze het niet genoteerd hebben (notities CGVS, p. 17). **gevraagd waarom dat niet genoteerd zou worden, verklaart u eenvoudigweg dat u het wel gezegd heeft.** Nogmaals gevraagd waarom ze dat niet genoteerd zouden hebben, verklaart u dat de man die u moest horen nog jong was en het niet wist, waarna u verklaart toen gezegd te hebben dat u een meer ervaren iemand nodig had. Het is echter allerminst aannemelijk dat u eerder geen gewag maakte van een vrees vanwege een ambassadeur, als u werkelijk om deze reden vreest voor vervolging. Er kan niet worden ingezien waarom u dit het CGVS zou onthouden. Van een verzoeker mag immers ten allen tijde en redelijkerwijs verwacht worden dat deze zijn asielmotieven zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk uiteenzet en de bevoegde (asiel)instanties in het onthaalland correct inlicht over zijn vluchtmotieven. **Bovendien weet u de naam van de ambassadeur niet meer (notities CGVS, p. 6), weet u niet meer in welke maand de problemen met de ambassadeur begonnen, noch kent u de naam van de vrouwelijke ambassademedewerkster die u vertelde dat de ambassadeur ervoor zou zorgen dat u in de gevangenis zou terechtkomen – hoewel u de naam van haar echtgenoot wel nog weet.** U verklaart eveneens dat de brief van HURIWA aan de Belgische ambassade te Abuja, Nigeria (dd. 19/02/2014) ook vermeldt dat u problemen had met de ambassadeur (notities CGVS, p. 20). **De betreffende brief maakt echter geen melding van problemen die u zou hebben met een ambassadeur.**

Bovendien, en niet in het minst, dient te worden vastgesteld dat u ook tijdens uw beroepsprocedure voor de RVV in het kader van uw eerste verzoek, **geen melding maakte van activiteiten voor en problemen door een engagement voor Biafra.** Aan uw verzoekschrift in het kader van uw eerste verzoek tot internationale bescherming voegde uw advocaat een door u zelf opgesteld overzicht van uw asielaanvraag toe. Ook hier maakt u nergens gewag van een engagement voor Biafra. **U verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud in het kader van uw eerste verzoek ook duidelijk, tot tweemaal toe, dat u geen problemen had met de Nigeriaanse autoriteiten** (zie notities CGVS, 1e verzoek, p. 8 + p. 15). Het is dan ook oneerlijk de toenmalige protection officer te verwijten dat hij dit niet genoteerd zou hebben. Uw verklaringen over hoe uw engagement voor Biafra begon zijn bijgevolg allerminst geloofwaardig te noemen, waardoor de geloofwaardigheid en ernst van uw beweerde huidige engagement reeds op losse schroeven komen te staan.

Ten derde roept u dus nu een **vrees voor vervolging vanwege de Nigeriaanse autoriteiten in, omwille van uw huidige lidmaatschap bij de afscheidingsbeweging IPOB** (notities CGVS, p. 16-17).

Eerst en vooral wordt opgemerkt dat u het – op basis van het voorgaande - **niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor uw komst naar België reeds in de negatieve aandacht van de Nigeriaanse overheid stond,** laat staan dat u reeds actief was voor de Biafraanse zaak. U maakt het begin van uw engagement dus reeds niet aannemelijk.

Er kan redelijkerwijze van uitgegaan worden dat de Nigeriaanse autoriteiten uw handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van uw acties in en vanuit België. In het kader van uw huidige, tweede, verzoek om internationale bescherming, slaagt u er evenmin in aan te tonen hoe u de aandacht van de autoriteiten van Nigeria kan trekken. U bevestigt voor het CGVS dat u **een profiel heeft op facebook, met de naam U. R. O.** (notities CGVS, p. 26).

Gevraagd of u nog op andere websites een ander profiel heeft, antwoordt u ontkennend. Gevraagd of u lid bent van facebookgroepen, antwoordt u eveneens ontkennend.

*U legt i.k.v. uw huidige verzoek meerdere prints van door u geposte opmerkingen op facebook neer, waaronder een print van een post neer van E. H. gaf met uw daarbij geposte commentaren. Gevraagd of u de voorgelegde commentaar op het profiel van E. H. gaf, verklaart u commentaar te geven als u dat ziet. Nogmaals gevraagd of u **commentaar gaf op het profiel van E. H.**, antwoordt u bevestigend. Echter, even later gevraagd of het een print is van het profiel van E. H, verklaart u echter dat u het op het internet zag en geprint heeft, dat het internationaal is en het overal te zien is, waarna u verklaart dat **u niet weet of het op haar profiel is**. Aangezien u verklaart geen lid te zijn van enige facebookgroep, dus ook geen gesloten groepen, is het opmerkelijk dat de door u gemaakte opmerkingen niet terug te vinden zijn, noch op het facebookprofiel van E. H., noch op een pagina waar K. N. deze betreffende post deelde, noch elders. Zowel de originele post door E. H. als deze die door K. N. gedeeld werd, zijn terug te vinden in uw administratieve dossier. Gevraagd wat u op uw eigen profiel post, antwoordt u kortweg "hetzelfde", waarbij u verwijst naar uw eerdere verklaring dat als u iets ziet over Biafra, dat u commentaar plaatst. Gevraagd of u dat vaak doet, antwoordt u bevestigend. U verklaart verder "als ik informatie vind, dan post ik dat op facebook, je kan op die manier dingen bekendmaken." **Nazicht van uw profiel leert echter dat u vanaf 18 juni 2015 slechts 3 posts of updates gedaan heeft m.b.t. IPOB** (print beschikbaar in uw administratieve dossier), nl. dingen die u deelt. U spreekt zich op uw facebookprofiel zelf niet uit over de politiek in uw thuisland. **Een zoekopdracht via de zoekmachine google leverde evenmin enige resultaten op die een verband leggen tussen uw persoon en de IPOB**. De resultaten van de gedane opzoekingen zijn beschikbaar in uw administratieve dossier. Een van de gevonden zoekresultaten stelt – in alle openbaarheid - dat u een verzoek om internationale bescherming ingediend heeft in België. Uit dit artikel (beschikbaar in uw administratief dossier) blijkt niet dat u problemen heeft met de Nigeriaanse autoriteiten omwille van uw politieke opinie. U maakt het niet aannemelijk dat de Nigeriaanse overheid u op de voet zou volgen. Het is daarenboven niet ernstig de Nigeriaanse autoriteiten dermate te onderschatten door te menen dat ze het verschil niet kunnen maken tussen de talrijke Nigeriaanse migranten in het buitenland die om opportunistische of om persoonlijke redenen meelopen met manifestaties of aanwezig zijn bij bijeenkomsten en de individuen die effectief een bedreiging vormen voor het regime of de fundamenten van de Nigeriaanse staat.*

Bovendien kan uw oprecht politiek engagement verder in vraag gesteld worden.

*U maakt het niet aannemelijk dat u voor uw komst naar België politiek actief geweest bent. U verklaart voor het CGVS dat u in het jaar 2000 geïnteresseerd geraakte in de onafhankelijkheid van Biafra en dat u zich sinds 2000 daarvoor engageert (notities CGVS, p. 27). Gevraagd wanneer u bij MASSOB gegaan bent, verklaart u dat dit was in de periode 2000-2001 (notities CGVS, p. 15). Gevraagd waarom u bij MASSOB ging en niet bij een andere organisatie, verklaart u dat de directeur van de organisatie smeergeld aangenomen heeft en dat u daarom hem verlaten heeft. Nogmaals gevraagd hoe u duidelijk kan maken waarom u voor MASSOB koos en niet voor een andere organisatie, verklaart u dat ze vochten in 1967 tijdens de Biafraanse oorlog en dat Ojukwu hem (MASSOB) volgde. Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt echter dat **MASSOB pas in 1999 opgericht werd en dus onmogelijk in 1967 deelgenomen kon hebben aan de oorlog** (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). U kan zich evenmin bij MASSOB gevoegd hebben omdat Ojukwu zijn steun uitte voor deze organisatie, aangezien hij zich in maart 2003 nog duidelijk distantieerde van MASSOB.*

*Bovendien verklaart u in 2002 opgeroepen te hebben om te protesteren tegen de Nigeriaanse ambassadeur te Cotonou, Benin (notities CGVS, p. 5-6). U verklaart dat hoewel alle Igbo de vrijheid gekregen hebben, u degene was die hierom heeft geleden. **U weet echter niet meer wanneer de bewuste manifestatie in Cotonou, Benin, plaats had**. Immers, gevraagd wanneer in 2002 deze manifestatie plaats had, weet u niet meer welke maand het was. **U kent evenmin de naam van de ambassadeur** waartegen u toen protesteerde. Aangezien uit uw verklaringen blijkt dat u beschouwd werd als een van de organisatoren van deze manifestatie, de ambassadeur een belangrijke rol speelde in uw daaropvolgende beweerdelijke problemen, deze manifestatie zou geleid hebben tot de vrijheid van de Biafranen, maar u als enige een prijs hiervoor heeft betaald, kan verwacht worden dat u zich deze belangrijke elementen in uw asielaanvraag kan herinneren. U verklaart verder dat u in 2006 weggegaan bent uit MASSOB (notities CGVS, p. 14), omdat de leider van de vrijheidsstrijd, Ralph Uwazuruike, smeergeld aangenomen heeft van de overheid (notities CGVS, p. 11 + p. 13-15). Gevraagd of MASSOB nog bestaat, antwoordt u ontkennend (notities CGVS, p. 13), waarna u verklaart dat de mensen weggegaan zijn van MASSOB en alleen IPOB nog bestaat.*

Ter bevestiging gevraagd of **MASSOB opgedoekt werd, verklaart u dat u niet kan zeggen dat het afgesloten werd, maar wel dat nu het voor de overheid is en dat het niet meer voor Biafra is.** Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt echter dat leden van MASSOB ook na 2010 nog gearresteerd of gedood werden, en dat MASSOB in 2013 zelfs als een extremistische groepering gebrandmerkt wordt door de president (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Deze informatie duidt er toch op dat MASSOB niet voor de overheid werkzaam is en ook na uw laatste vertrek uit Nigeria nog strijdt voor een onafhankelijk Biafra. U maakt het niet aannemelijk voor uw komst naar België betrokken geweest te zijn bij MASSOB.

U maakt het evenmin aannemelijk dat u momenteel werkelijk oprecht betrokken bent binnen IPOB als coördinator van zone Brussel (notities CGVS, p. 11 + p. 16). Gevraagd wanneer u lid werd van IPOB, verklaart u lid geworden te zijn in 2015, maar dat ze u al kenden van Cotonou en u daarom coördinator gemaakt hebben. U verklaart verder dat u **coördinator geworden bent omdat ze zagen dat u een goede geest heeft en gemotiveerd bent.** Zoals hierboven reeds besproken, maakt u het echter **niet aannemelijk dat u in Cotonou of in Nigeria politiek actief** was. Bovendien kan u geen duidelijk antwoord geven wanneer gevraagd wordt naar de taken die u uitvoert voor de IPOB, nl. als coördinator. De eerste maal gevraagd wat u doet voor IPOB, verklaart u de coördinator te zijn en dat jullie laten weten dat jullie eigen staat het ultieme doel is en dat jullie mensen verzamelen om te informeren dat jullie een recht hebben op een eigen natie (notities CGVS, p. 11). De tweede maal gevraagd wat u moet doen als coördinator, spreekt u nogmaals over “wij” i.p.v. over uzelf (notities CGVS, p. 12). Erop gewezen dat gevraagd wordt wat u doet, verklaart u folders te distribueren en donaties te ontvangen. Gevraagd of u nog andere dingen doet, spreekt u wederom over “wij.” Nogmaals gevraagd wat u zelf organiseert, spreekt u nogmaals over “wij.” Later tijdens het onderhoud gevraagd wat u nog doet buiten de verspreiding van folders, verklaart u nogmaals coördinator te zijn (notities CGVS, p. 16). Gevraagd of u nog iets anders deed dan folders verspreiden en naar de ambassade gaan, verklaart u “Wij kunnen alleen op die manier bekend maken wat er gebeurd is.” U bent niet in staat om een grondige uitleg te geven over uw eigen taken als coördinator, waardoor u het niet aannemelijk maakt deze functie op ernstige wijze opgenomen te hebben. Bovendien kent u de volledige naam van de huidige secretaris van IPOB België niet, noch weet u wanneer hij **secretaris** werd (notities CGVS, p. 25). Van een coördinator, die daarenboven ook donaties in ontvangst neemt (notities CGVS, p. 12), kan echter verwacht worden dat hij de secretaris bij naam kent. Bovendien heeft u **geen idee hoe nieuwe leden geregistreerd worden** (notities CGVS, p. 22-23), of hoe de algemene coördinator beslist wie toegelaten wordt. U kan evenmin uitleg geven over de manier waarop gezorgd wordt dat er geen spionnen van de overheid aanwezig zijn bij de diverse bijeenkomsten. Als coördinator binnen IPOB dient u hier toch rekening mee te kunnen houden. Bovendien legt u tegenstrijdige verklaringen af over wanneer IPOB in België opgericht werd. Voor het CGVS verklaart u namelijk “In **2014** hebben we onze eigen tak hier in België opgericht en geregistreerd” (notities CGVS, p. 14). Voor de DVZ verklaarde u echter dat pas in **2015** de organisatie in België opgericht werd en dat u vanaf dan lid werd (VVV, vraag 15). Bovendien werd u **tot driemaal toe gevraagd wie IPOB gesticht heeft, voor u weet dat dit Ndamdi Kalu was** (notities CGVS, p. 14).

Bovendien blijft uw **interesse in de activiteiten van IPOB zeer beperkt.** Hoewel u verklaart dat er protesten gehouden worden bij de Europese Unie, de Verenigde Naties of bij de Nigeriaanse ambassade (notities CGVS, p. 11), **weet u niet waar de ambassade zich bevindt in Brussel. U weet evenmin wie de huidige ambassadeur van Nigeria is** (notities CGVS, p. 12), omdat hij niet uw ambassadeur is. Gevraagd hoe het komt dat u zijn naam niet kent, verklaart u niet tegen hem te protesteren, maar tegen de overheid. Door de interviewer gesteld dat de ambassadeur de overheid toch vertegenwoordigt, verklaart u **niet geïnteresseerd** te zijn om hem te kennen. Gevraagd of men altijd in persoon naar de VN, de EU en de ambassade gaat (notities CGVS, p. 16), antwoordt u bevestigend. Gevraagd of er ook op andere manieren geprotesteerd wordt, verklaart u nogmaals dat er geprotesteerd wordt bij de ambassade, de EU en de VN. Gevraagd of u ooit zelf iets gezegd heeft aan mensen van de VN, de EU of de ambassade op eender welke manier, spreekt u enkel over een keer in 2015 toen iemand van de ambassade u aansprak toen u folders verspreidde. Gevraagd naar “Worldwide Million Man”, spreekt u over de “Worldwide Million March” (notities CGVS, p. 29), maar **kent u “Worldwide Million Man” niet.** Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt echter dat de IPOB in zowel september 2017 als augustus 2018 een telefooncampagne gevoerd heeft waarbij aan leden van IPOB gevraagd werd om o.m. de EU te contacteren (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Het verwondert daarenboven dat deze campagne niet besproken werd tijdens de laatste vergadering van IPOB waarbij u aanwezig was, zo’n 3 tot 5 maanden voor het persoonlijk onderhoud, aangezien een actie in september 2018 wel besproken werd (notities CGVS, p. 23).

Daarenboven **kan u zelf niemand noemen die voor de overheid werkt die behoort tot Biafra** (notities CGVS, p. 24-25), hoewel u verklaart dat jullie machtige mensen in de overheid hebben die jullie informatie geven. Gevraagd wie dat zijn, verklaart u “Alle mensen van Biafra in de overheid zullen dat doorgeven.” **Gevraagd wie in de overheid voor Biafra is, verklaart u dat het allemaal Biafranen zijn.** Nogmaals gevraagd wie in de overheid voor Biafra is, kan u geen naam geven. U met uw gebrek aan kennis over leden van Biafra in de overheid geconfronteerd, verklaart u nogmaals hun namen niet te kennen, maar dat ze vechten voor de vrijheid. Gevraagd of de overheid weet dat deze mensen dat doen, verklaart u dat **de overheid weet dat de Biafranen in de overheid informatie doorgeven.** Gevraagd hoe de overheid omgaat met deze mensen, heeft u het over een algemene reactie van de overheid, nl. dat het leger naar scholen gestuurd wordt. Nogmaals gevraagd hoe de overheid omgaat met de mensen die voor haar werken en toch informatie bekendmaken, spreekt u over Kalu – de stichter van IPOB (notities CGVS, p. 14). De vraag herhaald, verklaart u echter dat de overheid niets kan doen omdat ze deze mensen niet op heterdaad betrappen. **Het is echter allerminst aannemelijk dat u, die verklaart politiek actief te zijn, niemand kan benoemen die voor de overheid werkt en behoort tot de Biafra-gemeenschap, en dat u geen idee heeft over hoe de overheid omgaat met de mensen die informatie doorgeven aan de Biafraanse afscheidingsbeweging.**

Bovendien blijkt uw familie in Nigeria geen problemen te ondervinden omdat u politiek actief zou zijn. Immers, gevraagd wat uw familie u zegt als u hen belt, verklaart u dat u uw best moet doen voor uw kinderen en dat R. haar zoon niet wil kwijtraken door een aanval (notities CGVS, p. 8-9). Even tevoren gevraagd wie D. is, verklaart u dat er een serieuze aanval op de school was en dat het leger naar de school gekomen is om studenten te arresteren. U haalt in de loop van het persoonlijk onderhoud nergens aan dat deze aanval betrekking had op uw eigen activiteiten in België. Voor de DVZ verklaart u eveneens dat u met de moeder van uw jongste kind gesproken heeft (VVV, vraag 20), waarbij u verklaart dat ze u willen zien, dat het gaat over de school en dat ze honger hebben. **U maakt het evenmin aannemelijk dat uw dochter ontvoerd werd door het Nigeriaanse leger.** U verklaart aanvankelijk dat uw dochter in het begin van 2014 gekidnapt en zwanger gemaakt werd (notities CGVS, p. 7). Even later verklaart u echter “In 2013 was ik hier toen ze haar ontvoerd hebben.” U tracht dit aan te tonen met een attest van het ziekenhuis omtrent het bevallingsverlof van uw dochter. Gevraagd waarom u dit attest neerlegt, verklaart u “Ik geef het gewoon af. De baby is gestorven. Mijn ervaring is waar” (notities CGVS, p. 19), maar **haalt u zelf niet aan dat uw dochter omwille van uw politieke activiteiten ontvoerd werd.** Het is daarenboven niet geloofwaardig dat uw dochter omwille van uw politieke activiteiten ontvoerd zou worden, aangezien u het niet aannemelijk heeft kunnen maken dat u voor uw komst naar België politiek actief was. Daarenboven, indien uw dochter effectief omwille van uw politiek activisme ontvoerd zou geweest zijn, had van u mogen verwacht worden dat u reeds eerder een nieuw verzoek tot internationale bescherming ingediend zou hebben. U heeft immers 4 jaar gewacht om de huidige procedure op te starten. Uw verklaring dat u toen een tumor had, doet echter niet ter zake, aangezien u pas in 2015-2016 naar het ziekenhuis ging (notities CGVS, p. 20) en na uw ziekenhuisopname niet zo lang thuis bleef (notities CGVS, p. 29).

U legt **meerdere brieven neer van HURIWA (Human Rights Writers Association of Nigeria).** Deze brieven dateren van 19/02/2014 (samen met een ontvangstbewijs van de Belgische ambassade te Abuja), 27/04/2018 en 25/09/2018. Doorheen de verschillende brieven blijkt dat HURIWA verklaart zelf uw vrees voor vervolging nagegaan te hebben. Echter, in de brief van 19/02/2014 worden uw politieke activiteiten niet vermeld, noch enige problemen die u zou hebben met (medewerkers van) het regime. Gevraagd of deze brief aangeeft dat u problemen had met de ambassadeur, verklaart u dat het in die brief staat (notities CGVS, p. 20). Dit wijst op een desinteresse in de door u voorgelegde documenten. Bovendien verklaart HURIWA uw zaak onderzocht te hebben, maar toch wijzigt zij haar verklaringen omtrent uw vrees voor vervolging doorheen de jaren. Aangezien **deze brieven niet gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen uwentwege,** kunnen zij het voorgaande niet weerleggen. Bovendien dient opgemerkt te worden dat deze brieven in **gebrekkig Engels** opgesteld werden.

U legt eveneens een **brief van Kingsly Nwankwo** (Belgisch coördinator, dd. 08/01/2018), een **brief van Okunna Agbanyim** (Europees vertegenwoordiger van IPOB, dd. 09/04/2018) en een **foto** van uzelf samen met 3 andere leden van IPOB neer. Deze gaan echter niet gepaard met geloofwaardige verklaringen uwentwege en kunnen het voorgaande niet weerleggen.

U legt eveneens een aantal **rekeninguittreksels** voor. Dit betreft de donaties die u persoonlijk ontvangt van de leden van de organisatie en overmaakt aan de IPOB. Deze rekeninguittreksels betreffen slechts prints die eenvoudig na te maken zijn en tonen uw oprecht activisme niet aan.

U legt **algemene informatie** omtrent de Igbo en hun strijd voor onafhankelijkheid voor. Deze informatie kan het voorgaande echter niet wijzigen. De **brief van Uchenna Aslegbu** (dd. 24/03/2016) heeft geen betrekking op uw persoon en kan het voorgaande niet wijzigen.

Het door u voorgelegde **ziekenhuisattest** omtrent het ouderschapsverlof van uw dochter en enkele **prints van door u geposte opmerkingen op facebook** werden eerder reeds besproken. Uit het ziekenhuisattest blijkt ook helemaal niet dat uw dochter problemen zou gekend hebben.

Gelet op het voorgaande maakt u het niet aannemelijk geviseerd te worden door de Nigeriaanse autoriteiten omwille van uw beweerde politieke engagement.

U legt documenten neer die betrekking hebben op uw medische situatie en de door u ingeleide **procedure ter regularisatie van uw verblijfsstatuut o.b.v. art. 9 ter van de wet van 15/12/1980**. Deze documenten hebben geen betrekking op de door u beweerde activiteiten voor IPOB en kunnen het voorgaande niet wijzigen.

Het door u voorgelegde **paspoort** heeft u eveneens neergelegd in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming en werd i.k.v. deze eerdere procedure reeds besproken.

Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt (zie 'COI Focus Nigeria: Situation sécuritaire liée à Boko Haram' dd. 28 maart 2018), duidelijk blijkt dat Boko Haram terrein heeft verloren in Nigeria en er geen grondgebied meer controleert. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staat Borno, waar de bevolking wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden van Boko Haram getroffen, maar dit in mindere mate. De rest van Nigeria blijft echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Abia te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staat Abia actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Abia aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Nigeria. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel wordt aangevoerd: "Schending van de artikelen 3, 8 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, fout in de motivatie, schending van het evenredigheidsbeginsel en manifeste tekortkoming van beoordeling".

Verzoeker stelt:

"Doordat het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen meent dat verzoeker het niet aannemelijk maakt dat hij problemen heeft gehad met een Nigeriaanse ambassadeur in Cotonou, Bénin.

Doordat het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen stelt dat verzoeker de naam van de ambassadeur niet meer weet. Doordat het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen stelt dat verzoeker tijdens zijn beroepsprocedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het kader van zijn eerste verzoek geen melding maakte van activiteiten voor en problemen door een engagement voor Biafra.

Terwijl artikel 28 van de Europese richtlijn 2004/38/EG bepaalt dat "alvorens een besluit tot verwijdering van het grondgebied om redenen van openbare orde of openbare veiligheid te nemen, een gastland de duur van het verblijf van de betrokkene op zijn grondgebied, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het gastland en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong, in overweging neemt".

Dat verzoeker reeds sinds 11.10.2012 in België verblijft;

Dat verzoeker zich sociaal en cultureel heeft geïntegreerd;

Dat verzoeker omwille van zijn gezondheidstoestand meer bepaald omwille van zijn hersentumor in België dient te blijven; Dat verzoeker in 2019 opnieuw zal worden geopereerd;

Dat verzoeker vreest voor zijn leven in Benin, in Togo en in Nigeria;

Dat verzoeker als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen kan worden erkend; Dat verzoeker in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

In een tweede middel wordt aangevoerd: "Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, schending van het principe van goed bestuur, tekortkoming in de motivatie en manifeeste tekortkoming van beoordeling".

Verzoeker stelt:

"Doordat het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen de brief van Human Rights Writers Association of Nigeria van 25.09.2018 niet in aanmerking neemt, doordat het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen de facebookpagina's van verzoeker niet in aanmerking neemt, doordat het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen de medische toestand van verzoeker niet in aanmerking neemt, doordat het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen het maatschappelijk en politiek engagement van verzoeker niet in aanmerking neemt, doordat het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen geen rekening houdt met het feit dat verzoeker zal worden gedood wanneer hij terugkeert naar Benin, Togo of Nigeria;

Terwijl verzoeker pagina's van zijn facebook heeft overgemaakt; Terwijl verzoeker onder meer de brief van Human Rights Writers Association of Nigeria van 25.09.2018 heeft overgemaakt;

Terwijl uit de brief van Human Rights Writers Association of Nigeria van 25.09.2018 blijkt dat verzoeker terecht vreest voor zijn leven;

Terwijl uit de medische attesten van verzoeker blijkt dat verzoeker lijdt aan een ernstige ziekte en terwijl uit de medische attesten van verzoeker blijkt dat verzoeker een zware operatie in 2019 dient te ondergaan;

Dat verzoeker als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen kan worden erkend; Dat verzoeker in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Dat het middel bijgevolg ernstig is,"

Beoordeling

2.2.1. De twee aangevoerde middelen zijn onderling verweven en worden door de Raad samen beoordeeld.

2.2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt.

Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.3. Verzoeker heeft de Nigeriaanse nationaliteit en stelt te vrezen voor zijn leven in Benin en Togo.

Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Internationaal Verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (Vluchtelingenverdrag).

Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

Artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”*

Artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet, dat de omzetting is van artikel 2, f) van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (Kwalificatierichtlijn), kent geen internrechtelijke begripsomschrijving van het begrip *“land van herkomst”*. Een richtlijnconforme interpretatie van dit begrip houdt in dat het moet worden begrepen in de zin van hetgeen is gedefinieerd in de voornoemde richtlijn, met name als *“het land of de landen van de nationaliteit of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats”* (artikel 2, n) van de voornoemde richtlijn). Uit het voorgaande volgt dat de nood aan bescherming geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen of de verzoeker de bescherming van dit land niet kan of om geldige redenen niet wil invoeren. Voor de beoordeling van de voorwaarde dat de verzoekende partij de bescherming van het land van nationaliteit niet kan of, uit hoofde van deze vrees, niet wil invoeren, moet de *“nationaliteit”* begrepen worden als de band tussen het individu en een bepaalde Staat (UNHCR, *“Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié au regard de la Convention de 1951 et du Protocole de 1967 relatifs au statut des réfugiés”*, Genève, 1979, heruitgave, 1992, pagina 22, § 87).

In casu dient verzoekers aangevoerde vrees uitsluitend beoordeeld te worden ten aanzien van Nigeria en niet ten aanzien van Benin en/of Togo.

2.2.4. Verzoeker beroept zich op de artikelen 8 en 13 van het EVRM maar omschrijft niet op welke wijze de voormelde bepalingen werden geschonden door de bestreden beslissing. Verzoeker voert deze schendingen dan ook niet nuttig aan.

2.2.5. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM.

Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, “*Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*”, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, “*Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*”, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, “*Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*”, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

2.2.6. Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar zijn (i) sociale en culturele integratie; (ii) gezondheidstoestand; (iii) overgemaakte Facebook-pagina's; (iv) bijgebrachte brief van de Human Rights Writers Association of Nigeria van 25 september 2018.

In de mate dat verzoeker verwijst naar zijn integratie en gezondheidstoestand dient opgemerkt te worden dat deze elementen niet in aanmerking worden genomen bij het onderzoek naar de noodzaak voor internationale bescherming op basis van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. Het onderzoek door verweerder naar de nood naar internationale bescherming heeft geen betrekking op “*een besluit tot verwijdering van het grondgebied om redenen van openbare orde of openbare veiligheid te nemen*” (het door verzoeker ingeroepen artikel 28 van de Europese Richtlijn 2004/38/EG).

Inzake zijn bijgebrachte Facebook-activiteiten stelt de bestreden beslissing: “*U bevestigt voor het CGVS dat u een profiel heeft op facebook, met de naam U. R. O. (notities CGVS, p. 26). Gevraagd of u nog op andere websites een ander profiel heeft, antwoordt u ontkennend. Gevraagd of u lid bent van facebookgroepen, antwoordt u eveneens ontkennend.*”

U legt i.k.v. uw huidige verzoek meerdere prints van door u geposte opmerkingen op facebook neer, waaronder een print van een post neer van Evelyne H. gaf met uw daarbij geposte commentaren. Gevraagd of u de voorgelegde commentaar op het profiel van E. H. gaf, verklaart u commentaar te geven als u dat ziet. Nogmaals gevraagd of u commentaar gaf op het profiel van E. H., antwoordt u bevestigend. Echter, even later gevraagd of het een print is van het profiel van E. H., verklaart u echter dat u het op het internet zag en geprint heeft, dat het internationaal is en het overal te zien is, waarna u verklaart dat u niet weet of het op haar profiel is. Aangezien u verklaart geen lid te zijn van enige facebookgroep, dus ook geen gesloten groepen, is het opmerkelijk dat de door u gemaakte opmerkingen niet terug te vinden zijn, noch op het facebookprofiel van E. H., noch op een pagina waar Kingsly Nwankwo deze betreffende post deelde, noch elders. Zowel de originele post door E. H. als deze die door Kingsly Nwankwo gedeeld werd, zijn terug te vinden in uw administratieve dossier. Gevraagd wat u op uw eigen profiel post, antwoordt u kortweg “hetzelfde”, waarbij u verwijst naar uw eerdere verklaring dat als u iets ziet over Biafra, dat u commentaar plaatst. Gevraagd of u dat vaak doet, antwoordt u bevestigend. U verklaart verder “als ik informatie vind, dan post ik dat op facebook, je kan op die manier dingen bekendmaken.” Nazicht van uw profiel leert echter dat u vanaf 18 juni 2015 slechts 3 posts of updates gedaan heeft m.b.t. IPOB (print beschikbaar in uw administratieve dossier), nl. dingen die u deelt. U spreekt zich op uw facebookprofiel zelf niet uit over de politiek in uw thuisland. Een zoekopdracht via de zoekmachine google leverde evenmin enige resultaten op die een verband leggen tussen uw persoon en de IPOB.”

De loutere verwijzing door de verzoeker naar zijn Facebookprofiel is geen dienstige weerlegging van voormelde omstandige en pertinente motivering die door de Raad wordt overgenomen.

Inzake de verwijzing naar de brieven van Human Rights Writers Association of Nigeria oordeelt de bestreden beslissing: *"U legt **meerdere brieven neer van HURIWA (Human Rights Writers Association of Nigeria)**. Deze brieven dateren van 19/02/2014 (samen met een ontvangstbewijs van de Belgische ambassade te Abuja), 27/04/2018 en 25/09/2018. Doorheen de verschillende brieven blijkt dat HURIWA verklaart zelf uw vrees voor vervolging nagegaan te hebben. Echter, in de brief van 19/02/2014 worden uw politieke activiteiten niet vermeld, noch enige problemen die u zou hebben met (medewerkers van) het regime. Gevraagd of deze brief aangeeft dat u problemen had met de ambassadeur, verklaart u dat het in die brief staat (notities CGVS, p. 20). Dit wijst op een desinteresse in de door u voorgelegde documenten. Bovendien verklaart HURIWA uw zaak onderzocht te hebben, maar toch wijzigt zij haar verklaringen omtrent uw vrees voor vervolging doorheen de jaren. Aangezien **deze brieven niet gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen uwentwege**, kunnen zij het voorgaande niet weerleggen. Bovendien dient opgemerkt te worden dat deze brieven in **gebrekig Engels** opgesteld werden."*

De loutere verwijzing door de verzoeker naar de brieven van de Human Rights Writers Association of Nigeria is geen dienstige weerlegging van voormelde omstandige en pertinente motivering die door de Raad wordt overgenomen.

Verzoeker onderneemt voor het overige geen poging om de omstandige motivering te weerleggen waaruit blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij (i) in 2002 problemen had omdat hij vrijheidsstrijder was voor Biafra; (ii) een vrees voor vervolging heeft omwille van zijn vermeend lidmaatschap van de afscheidingsbeweging IPOB. De bestreden beslissing wordt niet concreet weerlegd, vindt steun in het administratief dossier en is terecht en pertinent; bijgevolg wordt ze door de Raad in zijn geheel overgenomen.

2.2.7. Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.8. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186,00 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig maart tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS